

קוֹנְטֵרַס

הַגּוֹרָל שְׁלִי

יִסְבִּיר לְאָדָם אֵיךְ לְשַׁנּוֹת אֶת הַטִּבֵּעַ וְלַצְּאֵת
מִהַגּוֹרָל שְׁלוֹ, וְיִתֵּן עֲצוֹת נְעִימוֹת אֵיךְ לְחַיֹּת חַיִּים
נִפְלְאִים, חַיִּים מְיֻשָּׁבִים, שְׂיֻכָּל לְצַחֵק מִכָּל הַכְּלִי
הָעוֹלָם הַזֶּה.

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָא, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים לִיה
רַבֵּי נֵתָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאַמְרֵי
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזִהַר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

מוהרא"ש נ"י אָמַר, שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל יְכוּל
לְשַׁנּוֹת אֶת הַגּוֹרֵל שְׁלוֹ, וְאֵין כַּדְּבַר הַזֶּה,
שֶׁנִּחְתַּם גּוֹרְלוֹ, כִּי כָל זְמַן שְׂאָדָם חַי הוּא יְכוּל
לְהַפְּךָ אֶת הַכֹּל, וּלְהַתְּעִלוֹת בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה,
וּצְרִיכִים לִהְיוֹת עֵקֶשׁן גָּדוֹל עַל זֶה. וּבִפְרָט
בְּתַפְּלָה וּבִקְשָׁה, לִהְיוֹת רְגִיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה
אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה יִהְפֹּךְ לוֹ אֶת כָּל
הַבְּחִירָה וְהַגּוֹרֵל שְׁלוֹ, כִּי מָה שֶׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת
— שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינּוּ פּוֹעֵל.

(אמרי מוהרא"ש, חלק ב', סימן תרמ)

קוֹנְטֵרַס

הַגּוֹרֵל שְׁלִי

.א.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר בְּזַה הָעוֹלָם
עוֹבֵר עַל כָּל אָדָם צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים רַבִּים: הֵן
מַעֲצָמוֹ — שְׁנוּפֵל בְּכָל פַּעַם בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְנִדְמָה
לוֹ כְּאִלוֹ עֵדִין לֹא עָשָׂה שׁוּם דְּבַר בְּזַה הָעוֹלָם, וְהֵן
שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֵאַחֲרִים, שֶׁבְּנֵי אָדָם מְזַלְזָלִים בּוֹ
וּמִתְלוֹצְצִים מִמֶּנּוּ, וְזֶה שׁוֹבֵר אוֹתוֹ לְגַמְרִי, עַל מַה
וְלָמָּה מַגִּיעַ לוֹ דְּבַר כְּזֶה, שֶׁיִּשְׁפִּילוּ אוֹתוֹ כָּל-כָּף. וְכָל
מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו — הֵן מַעֲצָמוֹ וְהֵן מֵאַחֲרִים, הוֹרֵם
לוֹ אֶת כָּל הַחַיִּים, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ, שֶׁאֵין לוֹ כְּבָר שׁוּם
תְּקוּהָ, וְאוֹמֵר לְעַצְמוֹ מְרַב יְאוּשׁ: "זֶה הַגּוֹרֵל שְׁלִי",
וְאֵף פַּעַם לֹא אוֹכֵל לְשִׁנוֹת אוֹתוֹ". וְנִכְנָס בְּדַכְּאוֹן

הגורל שלי

פְּנִימִי. וְכַל-כֶּף מְרִים לוֹ הַחַיִּים, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם
 שְׁמַרְב מְרִירוֹת שְׁעוֹבֶרֶת עֲלֵיהֶם, וּמְרַב קִשְׁיוֹת
 וּסְפִקוֹת, נִתְעַקֵּם לְבָבָם בְּעִקְמוּמִיּוֹת, וְהֵם כָּל-כֶּף
 שְׂבוּרִים עַד שֶׁהִתְיַאֲשׁוּ לְגַמְרֵי מַחֲיֵיהֶם, וּמְסַתּוֹבְבִים
 בְּמַחֲשָׁבוֹת שֶׁל הַתְּאַבְדוּת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן. וּבְאַמַּת
 הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, כִּי אֵין כְּדָבָר הַזֶּה שְׁאָדָם יַחְתֵּם
 לְעַצְמוֹ אֶת הַגּוֹרֵל שְׁלוֹ, וַיִּגִּיד וַיֹּאמֶר לְעַצְמוֹ: "מָה
 עָלַי לַעֲשׂוֹת זֶה 'הַגּוֹרֵל שְׁלִי', וְאֵינִי יָכוֹל לְשַׁנּוֹתוֹ".
 אֵין זֶה נְכוּן, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ, מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת
 כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֹצֵם
 עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ
 בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וּבְכָל עֵת וְרִגַע, הוּא מְשַׁנֵּה
 אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה. וּכְמוֹ שְׂרוּאִים בְּחוּשׁ, אֵיךְ
 מְשַׁתַּנֵּה מְזַג אֲוִיר, הֵנָּה חֵם מְאֹד וְהֵנָּה קָרִיר, הֵנָּה
 מְעַנֵּן וְהֵנָּה הַשֶּׁמֶשׁ זוֹרַחַת, וְכַדוּמָה כָּל מֵינֵי שְׁנוּיִים
 שֶׁרַק יֵשׁ בְּעוֹלָם, וּמִי שֵׁשׁ לוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, יוֹדֵעַ וְעַד אֲשֶׁר הַכֹּל מְמַנּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁמְנַהֵיג אֶת
 עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה מְאֹד, מְטַעֲמִים הַכְּמוּסִים
 אֶצְלוֹ, וְאֵין שִׁיף לְהַגִּיד שְׁזֶה "הַגּוֹרֵל שְׁלִי", וְאֵי אֶפְשָׁר
 לְשַׁנּוֹת אוֹתוֹ; כִּי כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְבְרַח אֱלֹו
 יִתְבָּרֵךְ, וּמְסַתְּכַל רַק אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַף

שְׁקוּרָה אֶתוֹ אֵיזָה מְקַרָּה, אֵיזָה צַעַר, אוֹ אֵיזָה נֶזֶק, אוֹ אֵיזָה הַפְסָד מְמוֹן, אוֹ בְזִיוֹן, חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים, שְׁאֶחָד חָרְפוֹ וְגִדְפוֹ וְהִשְׁפִּילוֹ, הוּא יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, מִטְעָמִים הַגְּנוּזִים אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּדֵי שְׂיִיחֲזוֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז אֵין שִׁיף לְחֲרִץ אֶת גּוֹרְלוֹ לְגוֹרֵל מֵר וְנִמְהָר. וְאִם תִּכְנִים יְדִיעוֹת אֵלוֹ בְּלִבְכֶּךָ, וְתִחַדִּיר אוֹתָן הֵיטֵב הֵיטֵב בְּדַעְתְּךָ וּמַחֲךָ, אִז תִּבִּין וְתִשְׁפִּיל שְׂאֵין דָּבָר כְּזֶה לְהִתְיַאֵשׁ, וְלוֹמַר "זֶה ה'הַגּוֹרֵל שְׁלִי", וְאֵי אֶפְשָׁר לְשַׁנּוֹתוֹ". כִּי דָבָר זֶה בָּא מִכְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, שְׁאָדָם חוֹשֵׁב כְּאֵלוֹ הָעוֹלָם מִתְנַהֵג לְבַד וְכָל דְּאֵלִים גָּבַר, וּמִי שֵׁישׁ לוֹ יוֹתֵר כֶּסֶף וְיוֹתֵר כְּבוֹד, יוֹתֵר כֹּחַ וּמְמִשְׁלָה, הוּא הַמְצַלַח יוֹתֵר, כִּי הַמְצִיאוֹת הִרְאָתָה בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ, בְּנִי-אָדָם שֶׁחָשְׁבוּ שֶׁתְּמִיד יִהְיוּ עַל הַגְּבִהָ, לְבִסּוֹף נִפְלוּ בְּנִפְיֵלָה אַחֵר נִפְיֵלָה, אֲשֶׁר לֹא שָׁעְרוּ וְתִאָרוּ לְעֶצְמָם שֶׁיִּגְיֵעוּ לְשִׁפְלַת הַמְצָב הַזֶּה, כִּי הָיוּ עֲשִׂירִים גְּדוֹלִים וּמְפָרְסָמִים בְּעוֹלָם בְּכַחַם וּבְהִשְׁפָּעֶתָם, וְלְבִסּוֹף יָרְדוּ פְּלָאִים. וְלַהֶפֶךְ, אֵלוֹ שֶׁחָרְצוּ אֶת גּוֹרְלָם לְגוֹרֵל מֵר, וְהָיוּ מִיֵּאֲשִׁים לְגַמְרֵי, עַד שֶׁאָמְרוּ מֵרֵב יֵאוּשׁ: "מָה לַעֲשׂוֹת זֶה ה'הַגּוֹרֵל שְׁלִי", לְבִסּוֹף הִתְהַפֵּךְ הַגְּלָגַל, וְהֵם עָלוּ מֵעֵלָה מֵעֵלָה, הֵן בְּעֲשִׂירוֹת וְהֵן בְּחֻכְמָה וּבְכַחַם וְהֵן בְּהִשְׁפָּעָה,

והצליחו מאד בַּחַיִּיהֶם. וְלִכֵּן אֲבָקַשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר, לְבַל תִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצֻמְךָ אֶל הַיֵּאוּשׁ וְהַדְּפֹאוֹן וְהַמְרִירוֹת, וְאֵל תִּחְרֹץ אֶת הַגּוֹרֵל שְׁלֹךְ לְגוֹרֵל שְׁחוֹר וּמִיֵּאֵשׁ, כְּאֵלוֹ אֵין לָךְ כְּבָר שׁוֹם תִּקְנָה וְתִקְנָה בְּחַיִּיךָ, אֲלֵא תִדַּע שְׁעֲלִיךָ לְבֹרַח רַק אֵלִיו יִתְבַּרְךָ, וּבְכָל מְאוֹרַע וּמְאוֹרַע שְׁרַק קוֹרֵה אֶתְךָ, הֵן מֵעֲצֻמְךָ, הֵן מֵאֲשֶׁתְךָ וְהֵן מִיְלֻדֶיךָ, הֵן מִשְׁכְּנֶיךָ וּמִקְרוֹבֶיךָ וְהֵן מִשְׁאָר בְּנֵי-הָאָדָם, תִּמְצָא בּוֹ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵינּוּ שֶׁהַצֶּעַר הַזֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבַּרְךָ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, שֶׁהוּא רוֹצֵה לְהוֹצִיאָךְ מֵהַגּוֹרֵל הַמִּיֵּאֵשׁ שְׁלֹךְ, וְלִהְרֹאוֹת לָךְ שְׁעֵדִין יֵשׁ לָךְ תִּקְנָה וְתוֹחֶלֶת. וְלִכֵּן אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, וְאִף פַּעַם אֵל תִּחְרֹץ אֶת גּוֹרְלֶךָ כְּגוֹרֵל שְׁחוֹר, כְּאֵלוֹ אֲבֹד מְנוּס וְתִקְנָה מִמֶּךָ; כִּי הַמְּאֲמִין הָאֱמֵתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִכֵּן אֵינּוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, אֲלֵא מְחִזֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל מִינֵי אִפְּנִים שְׁבַעוּלָם אֲפֵלוֹ בְּתִקְוַת הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים, הַחֲרוּפִים וְהַגְּדוּפִים, הוּא שׁוֹתֵק לְגַמְרִי, וְאֵינּוּ עוֹנֶה לְמַחְרָפִיו וְלַמְבִּזֵּי נַפְשׁוֹ, רַק בּוֹרַח אֵלִיו יִתְבַּרְךָ, וְאִזּוּ דִּיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִתְהַפֵּךְ הַגּוֹרֵל שְׁלוֹ לְגוֹרֵל טוֹב. וְזִכּוֹר זֹאת הַיֵּטֵב, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר, כִּי תִצְטָרֵךְ אֶת זֶה

הגורל שלי

ריז

לְיָמִים הַבָּאִים; כִּי רַב בְּנֵי-אָדָם שֶׁמְסֹתוֹבְבִים מִיָּאֲשִׁים
בְּחַיֵּיהֶם, זֶהוּ רַק מַחֲמַת שְׁחֹרְצִים אֶת גּוֹרְלָם בְּעֶצְמָם,
וְאוֹמְרִים: "מָה אַעֲשֶׂה, הֲרִי זֶה 'הַגּוֹרֵל שְׁלִי', וְאַף
פַּעַם כָּבֹד לֹא אֶשְׁתַּנֶּה". וּבְאַמַּת הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ,
אִם רַק מְדַבֵּק אֶת עֶצְמוֹ בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

ב.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם
עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד כָּל מִינֵי צָרוֹת, קְטָנוֹת וַחֲלִישׁוֹת
הַדַּעַת, וְאֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, וּמְכַל שֶׁכֵּן
שֶׁאֲסוּר לְחַרֵּץ גּוֹרְלוֹ כְּאִלוֹ זֶה "הַגּוֹרֵל שְׁלִי" וְאִין לִי
כָּבֹד שׁוּם תְּקוּוּהָ, כִּי הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ; כִּי בְּאַמַּת
כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם הֵם רַק
מִחִיזוֹ דֵּהֲאִי עֲלָמָא, שֶׁהֵם הֶבְלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה וְתִאֲוֹתָיו
הַרְעוּת, אֲשֶׁר הֵם גּוֹרְמִים יְסוּרִים לְנַפְשׁ, וּמֵהֶם בָּאִים
כָּל הַיְסוּרִים שֶׁל הַגּוּף, וְעַל-כֵּן אָדָם שֶׁסּוֹבֵל יְסוּרִים
בֵּין בְּגוּף וּבֵין בְּנַפְשׁ, עֵקֶר עֲצָתוֹ — לְסַתֵּם עֵינָיו
מִחִיזוֹ דֵּהֲאִי עֲלָמָא לְגַמְרִי, וּלְבַטֵּל אֶת עֶצְמוֹ אֶל
הַתְּכֵלִית הַנְּצַחִית, לְיוֹם שֶׁכָּלוּ טוֹב, וְעַל-יְדֵי-זֶה
נִתְבַּטְּלִים הַיְסוּרִים; הֵינּוּ שֶׁאָדָם צָרִיךְ לַעֲצֹם אֶת

העינים מהעולם הזה, ולברח אל הקדוש-ברוך-הוא, ולהרגיל את עצמו לדבר רק עמו יתברך כדבר איש אל רעהו והבין אל אביו, ובזה שאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אז ממילא הוא סותם עיניו מכל הבלי העולם הזה, ובורח רק אליו יתברך, וזה בעצמו משנה לו את הגורל והמזל; כי באמת אין שום מזל לישראל, עם ישראל תלויים ועומדים רק בידו יתברך, וכל היסורים הקשים העוברים על בני אדם, הם רק כדי להביא אותו בחזרה אל הקדוש-ברוך-הוא, כי הוא יתברך מחיה ומטה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, והתכלית של הבריאה היתה בגין דאשתמודעון ליה, שיזכו להכירו יתברך, אף האדם מרבוני עוונותיו ומפגמיו העצומים נתכסה ונתעלם ונסתר בתוך הבלי העולם הזה והבליו, ועל-ידי-זה בא לידי שכחה, ושוכח לגמרי ממנו יתברך, ומזה באים לו כל הצרות והיסורים, המרירות והמכאובים; כי אם אדם היה זוכר תמיד רק מהקדוש-ברוך-הוא, אף פעם לא היו לו שום צרות ויסורים, אלא היה מתענג בזיו שכנית עזו יתברך, רק מחמת רבוני עוונותיו שוכח ממנו

הגורל שלי

ריט

יתברך, ואז סובל את מרירות הבלי העולם הזה והבלי, וכל-כך מרים לו החיים שנופל בדכאון וביאוש עצום, עד שהוא חורץ את גורלו, ואומר לעצמו: "זה 'הגורל שלי', אף פעם לא אוכל לשנותו". ובאמת הכל הבל ורעות רוח; פי כל הצרות והיסורים שאדם סובל, הם רק מחמת שהקדוש-ברוך הוא רוצה שיחזרו אליו ויפתחו את העינים, ויזכו להפירו יתברך מכל דבר, כי הכל לכל אלקות גמורה היא, וכל הבריאה הם לבושים לגבי האין סוף ברוך הוא, ולכן האדם סובל יסורים קשים ומרים, כדי שיחזר אליו יתברך, אף השטן, שהוא סמ"ך-מ"ם, מעקם את הלב בעקמומיות, ומערבב את היצת בלבולים ובספקות, עד שנופלות עליו קשיות עצומות עליו יתברך, ומעט ומעט נעתק ממנו יתברך, רחמנא לישיזבן, עד שבא לידי כפירות ואפיקורסות, וזה בעצמו חורץ לו את הגורל שלו, ומתיאש מחייו, ונדמה לו כאלו אבד מנוס ותקוה ממנו לגמרי; ולכן אהובי, בני היקר, תקח את עצמך בידיך, ותתחיל להבין ולהשפיל, כי אין בלעדיו יתברך כלל, ואין דבר כזה לומר: "זה 'הגורל שלי', ואני כבר אבוד לגמרי, ואף פעם לא אשתנה". הכל דמיון בעלמא,

אֲשֶׁר בָּא מֵהַקְּלָפוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ מִחֻטָּאֵי וַעֲוֹנוֹתָיו
הַמְרֻבִּים, שֶׁהֵן הֵן הַמַּעֲלִימִים וּמִסְתִּירִים וּמְכַסִּים אֶת
אַמְתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וְלִכֵּן עָקַר עֲצָתְךָ לְבָרוּחַ עֲכָשׁוּ
לְמָקוֹם פְּנוּי שֶׁאֵין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וּתְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלֶךְ, בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת
גְּמוּרָה, וּתְסַפֵּר לוֹ יִתְבַּרֵּךְ כָּל מַה שֶׁמַּעִיק לְךָ, וְאֵל
יִהְיֶה נֶקֶל בְּעֵינֶיךָ דְּבָרִים אֵלוּ, אֲלֵא עָלֶיךָ לְדַעַת אֲשֶׁר
כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים וּמְשִׁיחִים וּמְסַפְּרִים לְפָנָיו
יִתְבַּרֵּךְ — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וּבִזְהָ שֶׁתִּהְיֶה עֲקֻשָׁן גָּדוֹל
עַל דְּבָר זֶה לְדַבֵּר וְלִשְׁיַח וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם
לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְלֹא תִתְיַאֲשׁ, סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה
אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ. וְאֵין דְּבָר כְּזֶה לֹאמַר: "זֶה ה'הַגּוֹרֵל
שְׁלִי", וְתוֹ לֹא, אָנֹכִי אָבוּד". אֲדַרְבֶּה, זֹו עֲצַת הַסֵּטֶרָא
אַחֲרָא וְהַקְּלָפוֹת וְהַשְׁטֵן, שֶׁהוּא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, הַרוֹצִים
לְרְאוֹת בְּמַפְלָתְךָ. וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתַחֲזוֹר
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְאִז תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַכֹּל
יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

ג.

אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר! רְאֵה לְמִסֹּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מִדַּת

השְׂמִיחָה, לְשִׂמְחָה בְּכֹל מִינֵי אַפְנֵי שְׂבָעוּלָם, וְאֵל תְּסַתְּפֵל עַל הָעֶבֶר שְׁלֶךְ, וְאִף שְׁמַר לָךְ מְאֹד, וְאַתָּה שְׂרֹוֵי בְּדַכְּאוֹן עֲמַק וּבְעֲצָבוֹן פְּנִימִי, וְאַתָּה מִיֵּאֵשׁ מִחַיִּיךָ וְאוֹמֵר: "מָה לַעֲשׂוֹת, זֶה הַגּוֹרֵל שְׁלִי", תִּדְעַ שֶׁהַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא הַצְּלָחַת הָאָדָם, וּכְכֹל שְׂאָדָם מִתְגַּבֵּר יוֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אִף שְׂבָא לוֹ דְּבַר זֶה מְאֹד קָשָׁה, עַל-יְדֵי-זֶה שְׂמוּסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, הוּא נֶעֱתַק מֵהַמְּזֹל וְהַגּוֹרֵל וְהַטְּבַע שְׁלוֹ, וְנִדְבֵק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׂרֹוֵיָה רַק הַשְׂמִיחָה, כִּי "עַז וְחֻדוּהָ בְּמִקְוֹמוֹ", וּכְכֹל שְׂאָדָם מִתְגַּבֵּר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֶפְלוֹ עַל-יְדֵי מְלִי דְשִׂטוּתָא וְשִׂמְיַעַת כְּלִי זָמֵר, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְהַפֵּךְ אֶת גּוֹרְלוֹ, וְזוֹכֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי הַשְׂמִיחָה מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַמַּחַ, וְשׁוֹכַח אֶת הָעֶבֶר שְׁלוֹ, וּמִתְחִיל לַעֲשׂוֹת בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שָׁעָה וּבְכֹל רִגְעַ הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

וּבְאַמַּת שְׂמִיחָה תְּלוּיָה בְּאָדָם בְּעֲצָמוֹ, כִּי מָה שְׂמִיחָה אֶת הָאָדָם לְיְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְּאוֹן הוּא

על-ידי שִׁמְפָקִיר אֶת דְּבוּרוֹ לְדַבֵּר וּלְסַפֵּר לְכָל אֶחָד אֶת כָּל אֲשֶׁר מַעֲיֵק לוֹ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה נִתְּבְּנָה בְּרַבִּים, וְאַחֲר־כֵּן יֵשׁ לוֹ יוֹתֵר צֶעַר וְעֲגָמַת נַפֶּשׁ, אֲשֶׁר לֹא דֵי שֶׁהוּא נִמְצָא בְּצָרוֹת וְיִסּוּרִים, עוֹד עֲתָה כָּלֵם יוֹדְעִים אֶת הַדְּבָר, וְזֶה גוֹרֵם לוֹ בּוֹשָׁה עַל בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה עַל חִרְפָּה, וּמָה גַם שֶׁעַל-יַדֵּי הַדְּבוּר שֶׁמְדַבֵּר מָה שֶׁאֵינוֹ צָרִיךְ, וְעַל-יַדֵּי דְקִירוֹת שֶׁדוֹקֵר אֶת זוּלָתוֹ, הוּא סוֹבֵל מִזֶּה אַחֲר־כֵּן סֶבֶל נוֹרָא, וְזֶה מְכַנִּיסוֹ בְּדַכְּאוֹן וּבְעֲצָבוֹת וּבִיאוּשׁ גָּדוֹל, עַד חוֹרֵץ גּוֹרְלוֹ וְאוֹמֵר: "מָה לַעֲשׂוֹת, זֶה 'הַגּוֹרֵל שְׁלִי', וְאֲנִי אָבוּד". וּבְאַמַּת הַכָּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, כִּי עַל הָאָדָם לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר רַק דְּבוּרִים חַיִּיבִים עִם זוּלָתוֹ, וְיִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְחִזּוֹק וּלְאַמֵץ וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת כָּל מִי שֶׁפּוֹגֵשׁ, וּלְכָל אֶחָד יִהְיֶה לוֹ אֵיזָה דְבוּר טוֹב, אֵיזָה חַיּוּף, אֵיזוֹ מַחְמָאָה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּכְנַס בּוֹ שִׂמְחָה אֲמִתִּית, כִּי אֵין עוֹד שִׂמְחָה כְּמוֹ הַשִּׂמְחָה שֶׁאָדָם זוֹכֵה לְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרִים, כִּי בְּזֶה שֶׁשִּׂמְחִים גַּם אֶת אַחֲרִים, בְּזֶה מִתְגַּלֶּה שֶׁהוּא בְּעֲצָמוֹ מְלֵא שִׂמְחָה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרִים, אֶלָּא כִּשֶׁהוּא בְּעֲצָמוֹ שִׂמְחָה, וּכְשֶׁאָדָם שִׂמְחָה בְּעֲצָמוֹ אֵז נִתְרַחֵב לְבוֹ וְדַעְתּוֹ, וְיוֹצֵא מִהַקְטָנוּנִיּוֹת שְׁלוֹ, וְאֵין לוֹ כְּבָר שׁוֹם מִחֲשָׁבוֹת

פּרטיִות וּצְדִיִּוֹת לְדַקֵּר אֶת זוּלָתוֹ עִם חֶרֶב לְשׁוֹנוֹ, אֲלֵא הוּא עוֹסֵק לְחִזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת זוּלָתוֹ. וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא קוֹנֶה לְעַצְמוֹ הַמוֹן יְדִידִים וְחַבְרִים וְאוֹהֲבִים, וְרוֹאֶה שֶׁהַגּוֹרֵל שֶׁלוֹ אֵינְנוּ נוֹרָא כָּל-כָּף כָּמוֹ שֶׁחָשַׁב, כִּי עַל-יְדֵי הַשְּׂמִחָה שְׂאֵדָם שְׂמַח, וּמְחִזֵּק וּמְעוֹדֵד אֶת זוּלָתוֹ, וְשׁוֹמֵר אֶת דְּבוּר פִּיו לֹא לְצַעַר הֵן אֶת עַצְמוֹ וְהֵן אֶת אִשְׁתּוֹ וְהֵן אֶת יְלָדָיו, וְהֵן אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאַפְלוּ גוֹי בְּרַחוּב, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְהַפֵּף גּוֹרְלוֹ לְטוֹב, וְזוֹכֶה לְחַיִּים עֲרָבִים וְנַעֲמִימִים וּמִתְקִים. וְאֵל יִקְלוּ בְּעֵינֶיךָ, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקֶר, דְּבָרִים אֵלוֹ; כִּי רַב רֶכֶן שֶׁל הַצָּרוֹת שְׂאֵדָם סוֹבֵל בְּזֶה הָעוֹלָם, הֵן רַק מִחֲמַת הַדְּבוּר שֶׁהַפְּקִירוֹ, שֶׁפִּלֵּט מִפִּיו דְּבוּרִים דּוֹקְרָנִיִּים — אוֹ לְאִשְׁתּוֹ, שְׂאֵמֵר לָהּ דְּבוּרִים אֲשֶׁר מְכַאֲיָבִים לָהּ, אוֹ לְיְלָדָיו — שֶׁהַשְּׂפִיל וְהַתְּפָרֵץ עֲלֵיהֶם, אוֹ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁדָּבַר עִמָּהֶם דְּבוּרִים מְכַאֲיָבִים הַמְזַכִּירִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה מְסַבֵּף אֶת הָאָדָם, עַד שֶׁמַּגִּיעַ לְיְדֵי מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, קִנְאָה וְשִׁנְאָה, וְאִזּוֹ נוֹפֵל בְּיָאוֹשׁ וּבְדַכְּאוֹן, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ נַחֲרָץ עָלָיו גּוֹרְלוֹ, וְאוֹמֵר לְעַצְמוֹ: "זֶה הַגּוֹרֵל שְׁלִי", וְאֵף פַּעַם כְּבָר לֹא אֵצָא מִמֶּנּוּ". וְלִכֵּן, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקֶר, קַח אֶת עַצְמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וּמַהֲיֹום

וְהִלָּאָה תִּשְׁמַר עַל דְּבוּרֶיךָ וּמוֹצָא פִּיךָ, הֵן עִם עֲצֻמָּךְ
 וְהֵן עִם אֲשֶׁתְּךָ וַיִּלְדֶּיךָ וְהֵן עִם זוּלָתְךָ, כִּי אָסוּר
 לְהִשְׁפִּיל גַּם אֶת עֲצֻמוֹ וּמְכַל שְׂכָן אֶת אֲשֶׁתוֹ וְאֶת
 יִלְדָיו, וְכֵן אָסוּר לְהִשְׁפִּיל אֶת שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל וְשׁוֹם
 בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, תַּחֲדִיר בְּעֲצֻמָּךְ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע אֲשֶׁר כָּלֶם הֵם נִבְרָאִים מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 וְכָלֶם כֵּלִים לְגַבֵּי הָאֵיִן סוּף בָּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן צְרִיכִים
 לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַדְּבוּר, כִּי הַדְּבוּר הוּא הַכְּלִי שֶׁל
 הַשְּׂמֻחָה אוֹ שֶׁל הָעֲצָבוֹת, אִם הוּא מְכַאֵב לְזוּלָתוֹ
 בְּדְבוּרִים דּוֹקְרָנִיִּים, שֶׁהוּא דוֹקְרוֹ, מְכַנְיְעוֹ וּמְשִׁפִּילוֹ,
 מְחַרְפוֹ וּמְגַדְפוֹ, אִזִּי יִקְבַּל בְּחִזְרָה מְנָה אַחַת אַפִּים
 וַיִּפֹּל בְּדַפְאוֹן, אֲבָל אִם יִחַזַּק אֶת זוּלָתוֹ וַיִּחְדִּיר בּוֹ
 שְׂמֻחָה אֲמִתִּית, עַל-יְדֵי זֶה יִקְבַּל חִזְרָה פִּי אֶלֶף יְדִידִים
 וְאוֹהֲבִים וּמְעֲרִיצִים; וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, קַח
 אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה,
 וּשְׂתַק לְמַחְרָפֵי וְלְמַבְזֵי נִפְשֶׁךָ, וְאַף שֶׁהֵם מְצַעְרִים
 וּמְכַאֵבִים לָךְ בְּיוֹתֵר, הִרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ בְּמִדַּת
 הַשְּׂתִיקָה, וְתִמְסַר אֶת נִפְשֶׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, אֲשֶׁר
 עַל-יְדֵי-זֶה הֵם יִתְבַטְּלוּ לְגַמְרִי, וַיֵּאִיר עָלֶיךָ מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד בְּאוֹר עֲלִיוֹן עַד מְאֹד.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אָהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, שְׁבֹזָה הָעוֹלָם
אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, וְאָסוּר לְחַרֵץ גּוֹרְלוֹ
וְלַחֲשֹב כְּאִלוֹ זֶה "הַגּוֹרֵל שְׁלִי", וְאֲנִי כְּבָר מֵיֵאֵשׁ
מִחִי; כִּי בְּאֵמֶת כָּלֵל הַמְּלַחֲמָה שֵׁישׁ לְאָדָם בְּזֶה
הָעוֹלָם הִיא, כִּי אָדָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא בְּשִׁבִיל שְׂיִזְכָּה
לְהַכָּלֵל בְּאַחֲדוּתוֹ יְתִבְרָךְ, וְלִבְטֹל עֲצָמוֹ אֵלָיו יְתִבְרָךְ
בְּכָל יַעַת בְּרָצוּא וְשׁוּב, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכָּה לְהַכִּיר
וְלִידַע אוֹתוֹ יְתִבְרָךְ, שְׁבְּשִׁבִיל הַיְתָה כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה
— בְּגִין דְּאִשְׁתַּמוּדְעוֹן לִיָּה, שְׂיִזְכּוּ לְהַכִּירוֹ יְתִבְרָךְ; כִּי
זֶה עֵקֶר שְׁעֲשׂוּעוֹ יְתִבְרָךְ, שְׁבְּנֵי אָדָם הַנִּמְצָאִים בְּזֶה
הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, הַמְּלֹא מְנִיעוֹת וְעִכּוּבִים,
וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הֵם בּוֹרְחִים רַק אֵלָיו יְתִבְרָךְ וּמְכִירִים
אוֹתוֹ. אֵךְ חִיזוּ דְהֵאִי עֲלֵמָא מְשִׁתַּטַּח כְּנֶגֶד הָאָדָם,
וּמוֹנֵעַ אוֹתוֹ מֵאֵד מְלֵהֶסְתַּכַּל אֶל הַתְּכָלִית, וְלִהְתְּבַטֵּל
אֵלָיו יְתִבְרָךְ בְּאֵמֶת, וּבְשִׁבִיל זֶה בָּאִים כָּל הַיִּסּוּרִים עַל
הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהוּא מְלֹא צְרוּת וּמְכֹאֻבִים,
וְחוֹרֵץ גּוֹרְלוֹ עַל עֲצָמוֹ, וְאוֹמֵר: "זֶה 'הַגּוֹרֵל שְׁלִי',
וּמָה אֲנִי יְכוֹל לַעֲשׂוֹת, וּכְבָר אֶף פְּעַם לֹא אוּכַל לְצַאת
מִמֶּנּוּ". וּבְאֵמֶת הַכֹּל הֶבֶל, כִּי כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עַל

הָאָדָם צָרוֹת וְיִסּוּרִים, הַכֹּל כְּדֵי שְׁעַל-יָדַי הַיִּסּוּרִים
 יִבְרַח אֶל הַתְּכֵלִית, שְׁיִהְיֶה נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
 וַיִּרְצֶה לְלַמֵּד אֶת תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא חֲכָמָתוֹ
 יִתְבָּרַךְ; כִּי כָּל הַיִּסּוּרִים שְׂבָאִים עַל הָאָדָם, הֵם רַק
 מִחֲמַת שְׂאִינוֹ לִוְמַד תּוֹרָה, כִּי תִכְףּ-וּמְיָד כְּשֶׁאָדָם
 לִוְמַד תּוֹרָה, אָז הַיִּסּוּרִים בְּדִלִים מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ה.): כָּל שֶׁאֶפְשָׁר לוֹ לַעֲסֹק
 בַּתּוֹרָה וְאִינוֹ עוֹסֵק, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵבִיא עָלָיו
 יִסּוּרִים מְכַעְרִים וְעוֹכְרִים אוֹתוֹ; וְכִיּוֹן שֶׁאָדָם בּוֹרַח אֶל
 תּוֹף הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יָדַי-
 זֶה נִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים; כִּי הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, הִיא גְלוּי אֱלֻקוֹת
 בְּמַדְרָגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, וְעַל-כֵּן אָסוּר לְחַרֵּץ אֶת גּוּרְלוֹ
 בְּיָדוֹ, וְלוֹמַר לַעֲצֹמוֹ: "זֶה הַגּוּרֵל שְׁלִי", וְאֵין לִי כִּבְר
 שׁוּם תְּקוּהָ וְתִקְנָה". וְאֶפְלוֹ שֶׁהֶצְדֵּק עִמוֹ, שְׁמַרְגִּישׁ
 יִסּוּרִים כְּאֵלוֹ, שְׂאִינוֹ רוֹאֶה שׁוּם מוֹצָא לְצֵאת מֵהֶם,
 עִם כָּל זֹאת אֵין זֹו עֹצֶה לְחַרֵּץ אֶת גּוּרְלוֹ בְּשַׁעַת צָרָה,
 וְלוֹמַר: "זֶה הַגּוּרֵל שְׁלִי", וְאֲנִי אֶבּוֹד לְגַמְרִי". אֶלָּא
 עָלָיו לְזַכֵּר מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ה.): כָּל שֶׁהַקְּדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא חִפֵּץ בּוֹ — מְדַכָּאוֹ בַּיִסּוּרִים, וְאֵם קִבְּלָם
 יִרְאֶה זֶרַע יֶאֱרִיף יָמִים; וּמִי יוֹדֵעַ אִם כָּל הַיִּסּוּרִים

הגורל שלי

רכז

שְׁעוֹבְרִים עָלָיו אֵינָם אֶלָּא בְּשִׁבִיל שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרָא-הוּא רוֹצֵה לְנִסּוֹתוֹ, לְרֹאוֹת אֵיךְ יַחֲזִיק מֵעֲמֵד, וַיִּמָּה יַעֲשֶׂה בַּעֲת צָרָה וַיִּסּוּרִים, וְאִם יַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה אִם לָאוּ. וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (מִנְחוֹת נג:): מַה זַּיִת אֵינּוּ מוֹצִיא שְׁמִנּוּ אֶלָּא עַל-יַדֵּי כְּתִית, אֶף יִשְׂרָאֵל אֵינּוּ חוֹזְרִים לְמוֹטָב אֶלָּא עַל-יַדֵּי יִסּוּרִים; וְעַל-כֵּן אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ וּלְחַרֵּץ אֶת גּוּרְלוֹ וְלוֹמַר: "זֶה ה'הַגּוּרָל שְׁלִי", וְאֲנִי אָבוּד לְגַמְרִי", כִּי זֶה כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת; כִּי כָּל זְמַן שְׁאָדָם חַי, הוּא יָכוֹל לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל, וְיָכוֹל לְהִיּוֹת כְּלִי וּמְרַכָּבָה לְעֵצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּכְמוֹ שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צד): אֵינּוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵיַחַד שְׁמוֹ עַל בְּרִיָּה כְּשֶׁהוּא חַי, אֶלָּא עַל בַּעַל יִסּוּרִים, כִּי כָּל זְמַן שְׁאָדָם חַי, הוּא בְּסַכְּנָה גְדוֹלָה מְאֹד, שְׁלֵא יִנְתַּק אֶת עֲצָמוֹ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשְׁלֵא יַחֲרֹץ עָלָיו אֶת הַגּוּרָל לֹמַר: "זֶה ה'הַגּוּרָל שְׁלִי", וְאֲנִי מֵיֵאֵשׁ לְגַמְרִי, וְאֵינּוּ לִי כְּבָר שׁוֹם תְּקוּהָ", אֶלָּא אָדָם שֶׁהוּא בַּעַל יִסּוּרִים, וּמְקַבֵּל בְּאַהֲבָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹרָה אֶצְלוֹ. וּבְשִׁבִיל זֶה אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרַשׁ תְּנַחוּמָא, פָּרָשַׁת פִּי תַצָּא): צָרִיךְ אָדָם לְהִחֲזִיק טוֹבָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזְמַן שֶׁהַיִּסּוּרִים בָּאִים עָלָיו, לְמָה? כִּי הַיִּסּוּרִים מוֹשְׁכִים אֶת

הָאָדָם לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכְן אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבָעוּלָם, וּתְבַטֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵל תִּחְרֹץ אֶת הַגּוֹרֵל שְׁלֶךְ בְּיָדֶיךָ, וְתֹאמֶר: "מָה אֶעֱשֶׂה, זֶה 'הַגּוֹרֵל שְׁלִי', וְאֶבּוֹד אֲנִי לְגַמְרֵי, וְלִי כְּבֹד לֹא יִלָּךְ בַּחַיִּים אֶף פַּעַם, כִּי אֲנִי לֹא יֵצֵלַח, וְעוֹבֵר עָלַי כָּל מִינֵי יְסוּרִים וּמְרִירוֹת". אֲדַרְבֶּה תְּהִיָּה שְׂמִיחַ בְּיְסוּרִים, כְּמֹאמְרָם ו'ל (סִפְרֵי וְאַתְחַנֵּן): יֵהָא אָדָם שְׂמִיחַ בְּיְסוּרִים יוֹתֵר מִן הַטּוֹבָה, שְׂאֵלוֹ אָדָם בְּטוֹבָה — אֵין נִמְחָל לוֹ עוֹן שְׁבִידוֹ, וּבְיְסוּרִים — נִמְחָל לוֹ הַכֹּל; וְעַל-כֵּן בְּשָׂעָה שְׁבָאִים עָלֶיךָ יְסוּרִים אֵל תִּחְרֹץ אֶת גּוֹרְלֶךָ בְּיָדֶיךָ, כְּאֵלוֹ זֶה 'הַגּוֹרֵל שְׁלִי', וְאֲנִי מִיֵּאֵשׁ, אֵלֹא בְּרַח לָךְ אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא הַמְּלַבֵּישׁ עֲצֻמוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכִיּוֹן שְׂאָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה, הָרִי זֶה מְבַטֵּל מִמֶּנּוּ אֶת הַיְסוּרִים, וְכְמֹאמְרָם ו'ל (תְּנָא דְבֵי אֵלֵיהּ רַבָּה, פֶּרֶק ו'): אִם רְאִיתָ שְׂיְסוּרִים מִמְּשֻׁמְשִׁים וּבָאִים עָלֶיךָ, רוּץ לְחֻדְרֵי תּוֹרָה וּמִיָּד הַיְסוּרִים בּוֹרְחִים מִמֶּךָ; וְלִכְן רְאֵה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, מָה לְפָנֶיךָ, תִּחְזִיק מֵעַמָּד, וְאֵל תְּסַתְּפֵל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, אֲפֹלוֹ עַל אֵלוֹ שְׂמַעִיקִים וּמְצַעְרִים אוֹתְךָ, בְּרַח לָךְ אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִחְדִּיר

הגורל שלי

רכט

בַּעֲצָמָךְ אַמוּנָה פֿשוּטָה בּוּ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ
וּלְהוֹדִיעַ אֲשֶׁר הַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הִיא, וְכֹל
הַבְּרִיאָה — דּוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם כִּסָּא
לְאַלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין נִמְצָא מִבְּלַעֲדֵי הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ-הוּא, וְיָמָה שְׁאַתָּה רַק רוּאָה הוּא לְבוּשׁ לְגַבֵּי אֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָז אִם תִּזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְבִטּוּל כְּזֶה,
שְׁתֵּהִיָּה בְּטֵל וּמִבְטֵל לְגַבֵּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲזַ כְּבָר
לֹא תִחְרֹץ אֶת גּוֹרְלֶךָ, וּמִכָּל שְׁכֵן שְׁלֹא תִגִּיד: "זֶה
'הַגּוֹרֵל שְׁלִי', וְאֵין לִי כְּבָר שׁוּם תִּקְוָה". אֲדַרְבֶּה בְּזֶה
שְׁתֵּבֵטֵל אֶת עֲצָמָךְ לְגַמְרֵי לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִהְיֶה
רְגִיל לְבֹא אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בֵּינֶךָ לְבֵין קוֹנֶךָ, וְכֵן תִּלְמַד אֶת
תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְזַכֵּךְ אֶת נַפְשְׁךָ,
רוּחְךָ וְנִשְׁמָתְךָ, עַד שְׁתִּפְלֵל לְגַמְרֵי בּוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִתְעַנֵּג
בְּעֵרְבוּת, נְעִימוּת, יְדִידוּת, זִיו שְׁכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְתִטְעֵם טַעַם הָעוֹלָם הַבָּא עוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְעוֹלָמָךְ
תִּרְאֶה בְּחַיֶּיךָ.

ה.

רְאֵה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל
מֵינֵי אָפְנִים שְׁבַע-עוֹלָם, וְתַמִּיד תִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָךְ רַק

אליו יתברך, ואף פעם אל תחרץ גורלך כאלו אתה אבוד לגמרי, כי עליך לדעת, אפלו אם נפלת ונתרחקת כמו שקרה עמך, אף-על-פי-כן אתה צריך להתגבר לחטף איזה טוב בכל עת ורגע, וללמד על-כל-פנים מעט בכל יום ויום, אילו הלכות מהלכות התורה, ולהטות אזניך היטב לשמע ולדבק עצמך בקול השם הגדול והנורא, הקורא בלב האדם בכל יום ובכל עת שישוּבו אליו יתברך. ובאמת צריך כל אדם להטות אזניו ולבו לשמע בקול השם יתברך, שעל-כל-פנים יהיו לו רצונות חזקים וכסופים גדולים להשם יתברך, שזה יקר מאוד מאד, ולא לחרץ גורלו, ולומר: "זה הגורל שלי ואני אבוד"; כי העקר לשמח בכל פרט, ולברך ולהודות ולהלל להשם יתברך בכל עת על כל החסד הנפלא והנורא שעשה עמנו, "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו", חמדה גנוזה, אשר היא חיינו וארך ימינו, וצריך להתחזק עם כל נקדה ונקדה שיש בו, להודות ולהלל ולשבח ולפאר את השם יתברך על מעט דמעט טוב שיש בו עדין, הן מהתורה הקדושה והן מקיום המצוות, כי אפלו הריקנים שבך מלאים מצוות פרמון, וכל בר ישראל יש לו טוב, וכשיחפש

ויבקש את הטוב שבו, על-ידי-זה יצא מהיאוש, ולא יחרץ את הגורל שלו, כאלו הוא כבר אבוד, וזה "הגורל שלי", וכבר איני יכול לצאת ממנו, כי דבורים כאלו הם דבורי השטן, שהוא הסמ"ך-מ"ם, הרוצה ליאש את האדם לגמרי, ולהכניס בו דפאון פנימי, ולשבר אותו לגמרי, כאלו אין לו כבר שום תקנה; אשרי מי ששם דברים אלו בתוך לבו, ואינו מניח את עצמו לפל, אלא הוא עקשן גדול ויודע שעדין יש לו תקנה לתקן את הכל, וכל זמן שחי יכול להתעלות בעליה אחר עליה, ואף נברא בעולם אינו יכול לעכב ולרחק אותו ממנו יתברך, אם יהיה עקשן גדול לא לעזב את מקצת מקומו, הינו אפלו שאין לו כלום רק קצת דקצת נקדות טובות, יחזק את עצמו בהם מאד מאד, ויהיה יקר בעיניו כל דבר קטן שעושה בשביל הקדוש-ברוך-הוא, אז נכון לבו יהיה בטוח שיעבר על הכל ויהיה נעשה כלי לגבי האין סוף ברוך הוא, העקר לא להיות בטלן, ולא להתיאש בשום פנים ואפן, כי היאוש גרוע מהכל; אשרי מי שתמיד שש ושמח, ומחפש ומבקש בעצמו נקדות טובות, וחוזר בתשובה שלמה אליו יתברך, ומדבר תמיד אליו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן

רלב

הגורל שלי

אֶל אָבִיו, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה בְּעֶצְמוֹ יִהְיֶה דָּבּוּק בְּתַכְלִית
הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיֵּרְדוּ כָּל הַמְּחִיצוֹת וְהַמְּסָפִים
מִמֶּנּוּ, וַיִּזְכֶּה לְהַפִּירוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וַיִּשְׁתַּעֲשַׁע
בְּשַׁעֲשׂוֹעַ דְּמִלְכָּא עֲלָאָה, אֲשֶׁרִי לוֹ בָּזָה וְאֲשֶׁרִי לוֹ
בְּבָא!

תָּם וְנִשְׁלַם שְׁבַח, לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!